

207

**Om uitsluitend te dienen
in bestuurszaken**

- *Bebouwing*

Nr. van het arrest

Nr. *1622* Corr. Folio

Nr. **2011 CO 253** van het parket

Nr. 2011 BC 245 van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, **15de kamer**,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

Wordt opgeroepen de zaak van het **OPENBAAR MINISTERIE** en van :

4189

DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR, bevoegd voor het grondgebied van Vlaams-Brabant, handelend in naam van het Vlaams Gewest, met burelen te 3000 Leuven, Dirk Boutsgebouw, Diestsepoort 6 bus 93,

eiser tot herstel,
vertegenwoordigd door meester , loco meester
beiden advocaat aan de balie van ,

tegen :

4190

1) - , geboren te op ,
wonende te

4191

2) geboren te op , wonende te

beklaagden,
vertegenwoordigd door meester , advocaat aan de balie van

*****

Beklaagd : te   **op het perceel gelegen te**

De eerste en de tweede, als dader of mededader overeenkomstig art. 66 SW;

1/ minstens tussen 1 september 2007 en 10 maart 2010

Bij inbreuk op artikel 4.2.1., 5° b , zoals strafbaar gesteld door art. 6.1.1, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk te hebben gebruikt, aangelegd of ingericht voor het parkeren van voertuigen

2/ minstens op 21 april 2010

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, handelingen te hebben voorgezet, in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of de beschikking in kortgeding, namelijk het hebben bijgeplaatst van minstens 2 bijkomeade voertuigen op het perceel, in strijd met het stakingsbevel dat op 11 maart 2010 werd bekrachtigd

*****

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 1 februari 2011 door de beklaagden en dit tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk gebied;
- 9 februari 2011 door het openbaar ministerie tegen beklaagden;

tegen een vonnis uitgesproken na tegenspraak door de 18de kamer van de correctionele rechtbank te Leuven d.d. 25 januari 2011 dat zegt dat het feit onder tenlastelegging 2 niet bewezen voorkomt lastens beide beklaagden doch het feit onder tenlastelegging 1 wel bewezen voorkomt lastens beide beklaagden.

Derhalve :

- op strafrechtelijk gebied:

Spreekt beide beklaagden vrij voor het feit onder tenlastelegging 2.
Veroordeelt beide beklaagden, elk, uit hoofde van het feit 1 onder de tenlastelegging 1 tot :

- een geldboete van 10 euro x 5,5 = 550 euro of 14 dagen vervangende gevangenisstraf met uitstel gedurende 3 jaar voor de helft;
- een bijdrage van 25 euro x 5,5 = 137,50 euro;
- een vergoeding van 25 euro;
- de kosten : ½ van 148,49 euro (hoofdelijk) en t.l.v. de Staat;

DE VORDERING TOT HERSTEL

De rechtbank verklaart de vordering tot herstel, gestoeld op het feit onder tenlastelegging 1 ontvankelijk en in de volgende mate gegrond.

De ~~beklaagden~~ worden veroordeeld tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, wat het verwijderen van alle wagens inhoudt van het betrokken perceel en het staken van het strijdig gebruik van het betrokken perceel voor het plaatsen van wagens. De hersteltermijn hiertoe wordt bepaald op 10 maanden nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde is getreden. Er is daarbij geen reden om in een dwangsom voor de uitvoering ervan te voorzien.

Indien binnen deze termijn het terrein niet werd hersteld in de oorspronkelijke staat, én het strijdige gebruik ervan niet binnen deze termijn wordt gestaakt, zegt de rechtbank voor recht met toepassing van artikel 6.1.46 VCRO dat de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien.

Hierbij is de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen.

De ~~overtreder~~ die in gebreke blijft, is verplicht alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid, vermeld in het tweede lid van artikel 6.1.46 VCRO, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

OVERSCHRIJVING EN INSCHRIJVING

De rechtbank zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het eerste hypotheekkantoor van

De rechtbank zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig artikel 6.2.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en ingeschreven in het register van de vergunningen van de gemeente waar het onroerend goed gelegen is overeenkomstig artikel 6.2.2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

*****

Gezien het tussenarrest van deze kamer van 19 september 2011.

Gehoord het verslag van voorzitter

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de eiser tot herstel in zijn middelen zoals ter zitting ontwikkeld door meester

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester

Gelet op de conclusie en stukken van beklaagden.

De hogere beroepen werden regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld.

Het komt gepast voor het feit van de tenlastelegging sub 1 te heromschrijven als volgt:

“Minstens tussen 1 september 2007 en 10 maart 2010;

bij inbreuk van art. 6.1.1.3° Vlaams Decreet Ruimtelijke Ordening, als eigenares van het kwestieuze onroerend goed, toegestaan of aanvaard te hebben dat één van de onder art. 6.1.1. 1° en 2° vermelde strafbare feiten werden gepleegd, voortgezet of in standgehouden” meer bepaald de inbreuk op artikel 4.2.1.5° b, VCRO, namelijk zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk te hebben gebruikt, aangelegd of ingericht voor het parkeren van voertuigen”.

Bij tussenarrest d.d. 19 september 2011 werd de tweede beklagde uitgenodigd zich te verdedigen nopens een eventuele herkwalificatie van het feit van de tenlastelegging sub 1 in die zin.

Door deze heromschrijving worden dezelfde feiten beoogd als deze onder de oorspronkelijke omschrijving.

Deze beklagde hield terecht voor dat zij, in tegenstelling tot hetgeen haar echtgenoot verklaard had, geen zaakvoerster van de was hetgeen blijkt uit de oprichtingsakte.

Het is wel een feit dat zij mede-eigenaar van het kwestieuze onroerend goed was en is en dat ze samen met haar echtgenoot in de villa woonde, eveneens opgericht op het perceel gekend onder , zodat zij wel degelijk op de hoogte was van het feit wat zich op de kwestieuze percelen (alwaar de zetel van de vennootschap gevestigd was) afspeelde zodat voormeld artikel van de VCRO, zoals geherkwalificeerd, op haar van toepassing is.

Het feit van de tenlastelegging sub 1, in hoofde van de tweede beklagde zoals geherkwalificeerd, is bewezen gebleven in hoofde van beide beklagden na onderzoek van de zaak door het hof op grond van de vaststellingen gedaan bij proces-verbaal d.d. 8 maart 2010 en tevens op grond van de verklaringen van de beklagden.

Ten onrechte betwisten de beklagden het feit dat de periode van de tenlastelegging sub 1, meer bepaald “tussen 1 september 2007 en 10 maart 2010”, correct zou zijn.

Niet alleen werden de kwestieuze handelingen vastgesteld op 8 maart 2010 maar verklaarden de beklagden zelf dat deze stalling van wagens reeds geschiedde sinds september 2007.

Deze verklaring strookt ook met de feitelijke gegevens van het dossier meer bepaald dat de beklaagden het onroerend goed juist aankochten in oktober 2007 met de bedoeling wagens te stallen en er aldaar ook de zetel van de vestigden, vennootschap die als maatschappelijk doel autoverkoop had.

Er is dan ook geen reden de tenlastelegging te beperken tot de datum van de vaststelling op 8 maart 2010.

Het hof is van oordeel dat in hoofde van de beklaagden wel degelijk een opzet aanwezig was : blijkbaar waren zij niet onwetend dat een vergunning diende gevraagd te worden nu zij zich blijkbaar bij de aankoop van het onroerend goed, naar eigen zeggen, tot de gemeente gewend hebben.

Uit geen enkel stuk of element uit het dossier blijkt dat de gemeente zou vooropgesteld hebben dat deze handelingen zonder vergunning konden geschieden.

Nu de beklaagden deze handelingen bewust en buiten elke dwang, dit is "willens en wetens", stelden, kunnen zij veroordeeld worden, ongeacht of de rechtspersoon vervolgd werd of niet.

Er is dan ook geen reden de "zwaarste fout" af te wegen, zoals bepaald in art. 5 Sw.

Het feit van de tenlastelegging sub 2 is echter in hoofde van beide beklaagden, na onderzoek van de zaak door het hof, niet bewezen gebleken om de reden die de eerste rechter uiteenzette en die het hof beaamt.

De hierna bepaalde straf dient aan elk van hen te worden opgelegd rekening houdend met de zwaarwichtigheid en de ernst van de gepleegde feiten die zij hebben gepleegd en met het feit dat zij doelbewust de stedenbouwwetgeving niet hebben nageleefd maar hun eigen belang gesteld hebben boven het belang dat de gemeenschap heeft bij het behoud van een leefbare ruimte en de handhaving van de regels van de ruimtelijke ordening. De persoonlijkheid van elk der beklaagden getuigt van een minachting voor de spelregels van een democratische samenleving en voor de overheid die ervoor moet waken dat deze regels worden nageleefd.

Een effectieve geldboete moet worden opgelegd teneinde hen te doen inzien dat zij zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen. Gelet op het eerder "gedogen" door de tweede beklaagde als mede-eigenaar dan wel het actief ingrijpen, wordt haar een lagere geldboete opgelegd dan deze aan eerste beklaagde opgelegd.

Alle kosten werden gemaakt ter opsporing en vervolging van de bewezen gebleven misdrijven.

De herstellvordering werd, samen met de ontvankelijke strafvordering, voor de strafrechter gebracht na dagvaardingen, overgeschreven op het hypotheekkantoor, voor de inleidingszitting d.d. 21 december 2010 van de correctionele rechtbank te Leuven.

De herstellvordering werd, als accessorium van de strafvordering, gedragen door een ontvankelijke strafvordering, op het ogenblik van het instellen ervan en werd tijdig ingesteld zodat het hof bevoegd blijft er uitspraak over te doen.

Het staat vast, en werd geenszins ontkend ter zitting van het hof d.d. 21 november 2011, waarop de zaak door het hof werd behandeld, dat aan de wederrechtelijke toestand, zoals veroorzaakt door het bewezen misdrijf, nog geen einde werd gesteld nu de plaats niet in de vorige toestand werd hersteld door het verwijderen van alle wagens van de percelen en het staken van het strijdig gebruik van de percelen voor het plaatsen van de wagens.

Het hof is van oordeel dat, in acht genomen de motieven aangehaald in de vordering, deze herstellvordering niet steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. Het voordeel voor de goede ruimtelijke ordening van de ruimte door de uitvoering van de afbraak weegt op tegen de last die er voor de overtreder uit voortvloeit.

De herstellvordering werd genomen door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Het blijkt niet dat zij werd genomen met machtsafwendings, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur of ongelijkheid, zij strookt integendeel met de wet.

Het klimaat van ongelijkheid inzake stedenbouw, zoals voorop gehouden door de beklagden, wordt evenmin aangetoond.

De beklagden verwijzen daarvoor naar het Gemeentelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan van volgens hetwelk correcties zouden uitgevoerd zijn voor de onmiddellijke burens van de beklagden en niet voor de kwetsieuzere percelen van de beklagden zelf.

De beklagden tonen geenszins aan dat in de onmiddellijke omgeving, eveneens gelegen zijnde in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, voor een zelfde aard van inbreuk een correctie werd aangebracht aan het Gemeentelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan, of een zelfde aard van inbreuk gedoogd werd of vergund werd.

Noch het belang dat de gevolgen van het herstel voor de beklagden kan hebben, noch het tijdsverloop doen afbreuk aan de interne wettigheid van de herstellvordering.

Wat het bewezen misdrijf betreft, staat het vast dat deze in strijd is met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemmingen zodat voldaan is aan art. 6.1.41 §1, 1° VCRO.

Voor de kwestieuze percelen bestaat geen mogelijkheid tot afwijking.

Aan het hof komt enkel een marginale toetsingsbevoegdheid over de opportuniteit van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin, o.m.: Grondwettelijk Hof nr. 46/2005, 1 maart 2005; Cass. 15 juni 2004, P.04.0237.N en P.04.0358.N; R.v.St., B.v.b.a. G., nr. 130.075, 2 april 2004).

De dwangsom van 125 euro per dag vertraging wordt opgelegd nu uit de behandeling van de zaak en het strafdossier blijkt dat er reden is om aan te nemen dat de beklaagden niet vrijwillig zullen overgaan tot dat herstel.

De op te leggen dwangsom moet hen er toe aanzetten het rechterlijk bevel effectief uit te voeren of te doen uitvoeren binnen de in functie van de omvang van het herstel hierna bepaalde termijn.

Dit bedrag van de dwangsom is redelijk en er is geen reden hieraan een beperking te stellen.

De termijn van ZES maanden voor de uitvoering van het herstel komt gepast voor rekening houdend met de aard van de kwestieuze uit te voeren werken.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK;

Gelet op de in het bestreden vonnis door de eerste rechter aangehaalde wetsartikelen alsook de artikelen:

- 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
- 210, 211 en 211 bis van het Wetboek van Strafvordering;
- 84 Hypotheekwet;
- 6.2.2 derde lid V.C.R.O.;

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre het de beklaagden veroordeelt tot het betalen van een bijdrage en hen een vergoeding oplegt;

Doet het bestreden vonnis voor het overige teniet en opnieuw rechtsprekend :

Veroordeelt de beklaagde uit hoofde van tenlastelegging sub 1, met eenparige stemmen, tot een geldboete van DUIZEND EURO gebracht met opdecimen op 5.500 (VIJFDUIZEND VIJFHONDERD) euro, bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een gevangenisstraf van drie maanden;

Veroordeelt de beklaagde uit hoofde van tenlastelegging sub 1, zoals geherkwalificeerd, met eenparige stemmen, tot een geldboete van ACHTHONDERD EURO gebracht met opdeciemen op 4.400 (VIERDUIZEND VIERHONDERD) euro, bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een gevangenisstraf van drie maanden;

Veroordeelt de beklaagden elk tot de helft van de kosten van beide aanleggen van de openbare actie begroot op 148,49 euro in eerste aanleg en 149,65 euro in graad van hoger beroep;

Beveelt op vordering van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door:
het verwijderen van alle wagens en het staken van het strijdig gebruik voor het plaatsen van wagens en dit op de percelen gelegen te aan de kadastraal gekend onder onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van ZES MAANDEN vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden;

Beveelt dat, voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn, de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen bepaald is in artikel 6.1.46 VCRO.

Verstaat dat deze eindbeslissing op de kant van de overgeschreven dagvaarding ingeschreven wordt op de wijze bepaald in artikel 84 van de hypotheekwet;

Zegt voor recht dat dit arrest zal worden ingeschreven in het register van de vergunningen van de gemeente overeenkomstig art. 6:2.2 derde lid VCRO.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van 19 december 2011, waar aanwezig waren :

- mevrouw	,	raadsheer d.d. voorzitter,
- de heer	,	raadsheer,
- de heer	,	plaatsvervangend raadsheer,
- de heer	,	advocaat-generaal,
- de heer	,	arriffier.